

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2020. október 15., csütörtök

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végso előterjesztői indokolás az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvényhez	1454
Végso előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és a Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központ közötti Székhely-megállapodás megszüntetéséről szóló 2020. évi CI. törvényhez	1460
Végso előterjesztői indokolás a Magyar Köztársaság és a Lett Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, Rigában, 2004. május 14-én aláírt Egyezmény módosításáról szóló jegyzékváltás kihirdetéséről szóló 2020. évi CII. törvényhez	1461
Végso előterjesztői indokolás a Magyar Köztársaság és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén Islamabadban, 1992. február 24. napján aláírt Egyezmény módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2020. évi CIII. törvényhez	1462

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Kormány elkötelezett a magyar egészségügyi dolgozók és orvosok munkájának megbecsülése mellett, ezt az elvet követtük már a koronavírus-járvány előtt is, most a járvány idején pedig még inkább szeretnénk kifejezni megbecsülésünket az orvosok munkája iránt. A magyar orvosok helytállásának is köszönhető, hogy Magyarország eddig sikeresen küzdött meg a koronavírus-járvánnyal. A magyar kórházakban már több ezer fertőzöttet, köztük korábban súlyos állapotban lévő betegeket is sikerült meggyógyítani.

A Kormány 2010 óta következetes lépésekkel segíti az egészségügy talpra állítását. Folyamatosan pótolja a baloldali Kormány idején egészségügytől elvett pénzeket, országszerte felújítja a kórházakat és rendelőket, és elindította az egészségügyi dolgozók béremelését, az orvosok és ápolók bére az elmúlt években több ütemben emelkedett. Az egészségügyi szakdolgozók 2016-ban indított átfogó béremelési programja jelenleg is zajlik, legközelebb 2020 novemberében lesz béremelés, 2022-re egy ápoló átlagosan két és félszeresét fogja keresni annak, mint a béremelési program előtt.

A magyar orvosok munkája iránti megbecsülés újabb jelentős kifejezéseként a Kormány elfogadta a Magyar Orvosi Kamara javaslatait és az áttörő orvosi béremelést megalapozó törvényjavaslatot az Országgyűlésnek ezúton benyújtja. A javaslat rögzíti az egészségügyi szolgálati jogviszony fogalmát, személyi körét, etikai normáit, emellett tartalmazza a kereteket az orvosi béremeléshez, az illetményszámításhoz és minősítéshez. A javaslat továbbá rögzíti a jogviszonnyal járó szolgálati elismeréseket, a szabadságra, munkaidőre, az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek nyilvántartására vonatkozó szabályokat.

A foglalkoztatást, a fizetést, a minősítést, az illetményen kívüli juttatásokat érintő részletszabályokat a törvény elfogadása után a Kormány rendeletben fogja rögzíteni.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján kerül közzétételre.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A törvényjavaslat az egészségügyi szolgálati jogviszonyt vezeti be a jogrendszerbe, az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy jogállásának tartalmát határozza meg.

A törvényjavaslat alapján az állami vagy önkormányzati fenntartású egészségügyi szolgáltatónál csak egészségügyi szolgálati jogviszony keretében lehet egészségügyi tevékenységet és az egészségügyi szolgáltató működőképességének, illetve az egészségügyi szolgáltatások üzemeltetésének biztosítására irányuló tevékenységet végezni. Ennek megfelelően ezeknél a szolgáltatóknál az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Eütev.) szerinti egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó és a jogszabályban meghatározott esetekben a rezidens egészségügyi szolgálati jogviszonyban foglalkoztatható. Ugyanakkor a törvényjavaslat nem érinti a közreműködés lehetőségét, vagyis a törvényjavaslat hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltató – a személyes közreműködő kivételével – közreműködő egészségügyi szolgáltatót, valamint önkéntes segítőt továbbra is igénybe vehet.

Külön rendelkezik a törvényjavaslat – a speciális feladatkörből kiindulva – a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény szerinti felsőoktatási intézmény által fenntartott egészségügyi szolgáltatónál, illetve működtetett klinikai központnál foglalkoztatott egészségügyi dolgozókról.

A honvédelmi miniszter irányítása alá tartozó egészségügyi szolgáltató és foglalkoztatottjai a jogviszony sajátossága okán törvényben meghatározott eltérésekkel tartoznak e törvény hatálya alá.

Az egészségügyi szolgáltató fenntartó vagy tulajdonos egyházi jogi személy ezirányú döntése esetén foglalkoztatottainak jogviszonyára e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

Abban az esetben, ha jogszabály rendelkezése okán egy egészségügyi szolgáltató a törvényjavaslat hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatóvá alakul át, az egészségügyi szolgáltatóra és annak foglalkoztatottjaira e törvényjavaslat rendelkezéseit az egészségügyi szolgáltató átalakulását követő harmadik hónap első napjától kell alkalmazni. Ettől a rendelkezéstől törvény vagy kormányrendelet eltérhet.

Alapvető fontosságú a törvényjavaslat alkalmazása szempontjából, hogy annak háttérjogszabályát a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) képezi, vagyis a törvényjavaslat kimondja, hogy az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy jogviszonyára az Mt.-t az e törvényjavaslatban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

A munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről szóló 2008/104/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikke értelmében a „munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzés igénybevételére vonatkozó korlátozások vagy tilalmak kizárólag akkor tekinthetők indokoltnak, ha általános érdeket szolgálnak, különös tekintettel a kölcsönzött munkavállalók védelmére, a munkahelyi biztonság és egészségvédelem követelményeire és annak szükségességére, hogy a munkaerőpiac megfelelően működjön, a visszaélések pedig megelőzhetőek legyenek.”

A 2. §-hoz

A törvényjavaslat az alapvető szabályok körében rendelkezik az egészségügyi szolgálati jogviszony létrehozásáról.

Az egészségügyi szolgálati jogviszony egészségügyi szolgálati munkaszerződéssel jön létre. A felek megállapodásban az e törvényben, az Eütev.-ben, valamint az ezek felhatalmazása alapján kiadott végrehajtási rendeletekben nem szabályozott kérdésekben, az egészségügyi szolgálati munkaszerződésben eltérhetnek.

Egészségügyi szolgálati jogviszony olyan büntetlen előéletű és cselekvőképes személlyel létesíthető, aki megfelel a szerződés szerinti egészségügyi tevékenység végzésére jogszabályban előírt feltételeknek, és aki nem áll kamarai kizárás etikai vagy fegyelmi büntetés hatálya alatt. A törvényjavaslat részletesen meghatározza azokat a bűncselekményeket, amelyeknek elkövetése, és azokat a büntetéseket, amelyeknek kiszabása az egészségügyi szolgálati jogviszony létesítését kizárja.

A Kormány ugyanakkor rendeletében az egészségügyi szolgálati jogviszony létesítésének feltételeként további feltételeket is megállapíthat.

A törvényjavaslatban és a felhatalmazása alapján alkotott kormányrendeletben meghatározott alkalmazási feltételek alól felmentés nem adható, az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személynek az egészségügyi szolgálati jogviszony teljes időtartama alatt meg kell felelnie az ezen jogviszonyra meghatározott feltételeknek.

A 3. §-hoz

A törvényjavaslat alapján általános szabályként három hónap próbaidő kikötése kötelező, de a próbaidő hossza nem lehet több négy hónapnál.

A 4. §-hoz

A javaslat meghatározza az egészségügyi dolgozók egészségügyi tevékenységére vonatkozó összeférhetlenségi szabályokat.

A törvényjavaslat kimondja, hogy az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy az őt foglalkoztató egészségügyi szolgáltató székhelyén vagy telephelyén nem végezhet olyan egészségügyi tevékenységet, amire az egészségügyi szolgálati jogviszonya nem terjed ki.

Az összeférhetlenség körében a törvényjavaslat rendelkezik arról is, hogy az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy további munkavégzésre irányuló jogviszonyt, ideértve más keresőfoglalkoztatást, valamint díjazás ellenében folytatott tevékenységet is – a tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység, a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony (gyakorolható tevékenység) kivételével – kizárólag a Kormány által kijelölt szerv előzetes engedélyével létesíthet. Ugyanakkor a gyakorolható tevékenység végzéséhez is szükséges a Kormány által kijelölt szerv előzetes engedélye abban az esetben, ha a munkavégzés időtartama részben azonos az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy munkaidejével, kivéve, ha egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy a gyakorolható tevékenységet egy másik, a törvényjavaslat hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatónál végzi.

Az előzetes engedély kérésének elmulasztását a törvény szigorúan szankcionálja: az az egészségügyi szolgálati jogviszony rendkívüli felmondással történő megszüntetését vonhatja maga után.

A betegek részére nyújtott ellátások nyomon követhetősége érdekében a törvényjavaslat értelmében az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy az egészségügyi szolgálati jogviszonya keretében – sürgős szükség esetét kivéve – nem láthat el olyan beteget, akinek más (nem az egészségügyi szolgálati) jogviszonyában már ugyanazon betegség tekintetében egészségügyi szolgáltatást nyújtott. Ezen korlátozás alól is felmentés adható azonban egyes, kormányrendeletben meghatározott esetkörökben, ilyen lehet különösen a komplex megközelítést igénylő területeken, például a szülészeti-nőgyógyászati szakterületen nyújtott ellátások köre.

A közalkalmazotti törvény szabályaihoz hasonlóan a vezető, továbbá a pénzügyi kötelezettségvállalásra jogosult egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy munkakörével, vezetői megbízásával a törvényjavaslat értelmében összeférhetetlen, ha hozzátartozójával irányítási (felügyeleti), ellenőrzési vagy elszámolási kapcsolatba kerülne, valamint a munkáltatóéval azonos, vagy ahhoz hasonló tevékenységet is végző, illetve a munkáltatóval rendszeres gazdasági kapcsolatban álló más gazdasági társaságban betöltött vezető tisztségviselői, felügyelőbizottsági tagság. Utóbbi eset az egészségügyi szolgáltatónál, valamint az egészségügyért felelős miniszter ágazati irányítási jogkörébe tartozó, egészségügyi szolgáltatást nem nyújtó költségvetési szervnél létesített, egészségügyi tevékenység végzésére irányuló, az egészségügyi szolgálati jogviszonyhoz kapcsolódó munkakörre, vezetői megbízásra nem alkalmazható.

Az eljárásrend vonatkozásában az általában szokásos szabályok alkalmazandók. Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló vagy azt létesíteni kívánó személy köteles a munkáltatónak haladéktalanul bejelenteni, ha vele szemben összeférhetlenségi ok merült fel, vagy ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyának fennállása alatt összeférhetetlen helyzetbe került. A munkáltató köteles írásban felszólítani az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt az összeférhetlenség megszüntetésére, vagy köteles a szükséges intézkedést megtenni az összeférhetlenség kizárására. Ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy az összeférhetlenséget a felszólítástól számított harminc napon belül nem szüntette meg, az egészségügyi szolgálati jogviszonya megszűnik.

A szabályozás rögzíti, hogy az egészségügyi szolgáltató vezetője az Eütev. 1. §-a szerinti gyógyító-megelőző tevékenységet nem folytathat, azzal, hogy ezen tevékenység végzési ideje a gyakorlati időbe, illetve a kötelező továbbképzésbe beszámít.

Az 5. §-hoz

Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy munkaideje megállapítása vonatkozásában a törvényjavaslat az Eütev. rendelkezéseit rendeli alkalmazni azzal, hogy a munkaközi szünet a munkaidő részét képezi.

A 6. §-hoz

Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy szabadsága elsődlegesen a fizetési osztálya szerint kerül megállapításra. Azon esetekben, ahol ez nem lehetséges, a törvény részletes szabályokat tartalmaz, illetve az egészségügyben dolgozók esetén az Mt. szerinti szabadság szabályokat rendeli alkalmazni.

Az egészségügyi ágazatban oktató munkát végző egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt évi huszonöt munkanap pótszabadság illeti meg, amelyből legfeljebb tizenöt munkanapot a munkáltató oktató, illetőleg oktatással kapcsolatos tevékenységgel összefüggő munkára igénybe vehet. Az oktatással kapcsolatos munkák körét végrehajtási rendelet állapítja meg.

Az ionizáló sugárzásnak kitett munkahelyen naponta legalább három órát töltő egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt évenként öt munkanap pótszabadság illeti meg. Ha az érintett személy ilyen munkahelyen legalább öt évet eltöltött, évenként tíz munkanap pótszabadságra jogosult. Ugyanennyi pótszabadság illeti meg a jogszabályban meghatározott egészségkárosító kockázatok között munkahelyen eltöltött napi munkaidőtől függetlenül azt az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt is, akit rendszeresen kettős egészségkárosító kockázatnak kitett munkakörben foglalkoztatnak, feltéve, hogy az egyik kockázat nem ionizáló sugárzással függ össze.

A családvédelmi intézkedések keretében a törvényjavaslat biztosítja, hogy ha az apának gyermeke születik, legkésőbb a születést követő második hónap végéig öt, ikergyermek születése esetén hét munkanap pótszabadság jár, amelyet kérésének megfelelő időpontban kell kiadni. A szabadság akkor is jár, ha a gyermek halva születik vagy meghal.

A pótszabadság az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt alapszabadságán felül egyszerre többféle jogcímen is megilletheti.

Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személynek – kérelmére – a külszolgálat időtartamára fizetés nélküli szabadságot kell engedélyezni, ha a házastársa, élettársa külszolgálatot teljesít.

A kutatás-fejlesztés elősegítése érdekében a törvényjavaslat értelmében a munkáltató – ha a kutatónak a kutatás-fejlesztési munka eredménye hasznosításában érdekelt vállalkozásnál történő munkavégzéséhez előzetesen hozzájárult – a kutatóval kötött megállapodás alapján az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy számára a megállapodásban meghatározott időtartamra fizetés nélküli szabadságot engedélyez.

A törvényjavaslat rögzíti, hogy a szabadság nem halmozódhat, és a szabadságot pénzben megváltani – a jogviszony megszűnésének kivételével – nem lehet.

A 7. §-hoz

A minősítés a törvényjavaslat értelmében évente legalább egyszer kötelező. Ez alapján szolgálati jogviszonyban álló személy illetménye az adott fizetési fokozathoz tartozó összeghez képest legfeljebb 20%-kal növelhető.

Egyes egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek minősítésének részletes szabályait a Kormány rendeletben határozza meg.

A 8. §-hoz

Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy illetményét – a törvényjavaslatban foglaltak figyelembevételével – az egészségügyi szolgálati munkaszerződés határozza meg.

Az illetmény meghatározásánál alapelv, hogy annak el kell érnie a kötelező legkisebb munkabérnek, illetve középfokú vagy magasabb iskolai végzettséget, illetve középfokú vagy magasabb szakképzettséget igénylő munkakör betöltése esetén a garantált bérminimumnak megfelelő összeget.

Az orvos, szakorvos, fogorvos, szakfogorvos, gyógyszerész, szakgyógyszerész, továbbá a Kormány rendeletében meghatározott munkakörben foglalkoztatott, egyéb, nem egészségügyi egyetemi végzettséggel, valamint nem egészségügyi egyetemi végzettséggel és egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképzéssel rendelkező egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy illetménye továbbá el kell hogy érje az 1. mellékletben az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy fizetési fokozatához meghatározott összeget és nem haladhatja meg a Kormány rendeletében meghatározott összeget, ennek hiányában a fizetési fokozathoz az 1. mellékletben meghatározott összeg százszázalékát.

A szakvizsga megszerzését célszerű anyagi motivációval elősegíteni. Ennek érdekében a 4. sávba lépést célszerű szakvizsgához kötni.

Az egészségügyi szakdolgozó az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok szerinti, törvényben és Kormány rendeletében meghatározott illetményre jogosult. Ennek az illetménynek átlagosan 72 százalékos emelése valósul meg a 2019-ben indult béremelési program részeként, amelynek következő lépése 2020. november 1-gyel 20 százalékos, majd 2022 januárjától pedig újabb 30 százalékos alapbéremelés lesz az egészségügyi szakdolgozók és védőnők humánerőforrás megtartását, fejlesztését szolgáló bérintézkedésekről szóló kormányrendelet alapján.

Az egészségügyi szolgáltató vezetőjének illetménye el kell, hogy érje az 1. melléklet szerinti legmagasabb fizetési fokozathoz meghatározott összeget és nem haladhatja meg a Kormány rendeletében meghatározott összeget, ennek hiányában a legmagasabb fizetési fokozathoz az 1. mellékletben meghatározott összeg százhusz százalékát.

Akik nem tartoznak a fenti kategóriákba, azok illetményét a felek szabad megállapodása határozza meg.

Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy fizetési fokozatát az egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött ideje alapján kell megállapítani, a törvényjavaslat részletesen meghatározza azokat a jogviszonyokat, amelyeket ezen idő kiszámítása érdekében figyelembe kell venni.

A 9. §-hoz

A törvényjavaslat az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek munkájának elismerése érdekében (pénzbeli) szolgálati elismerésekről is rendelkezik. A szolgálati elismerés huszonöt év jogviszony esetén kéthavi, harminc év jogviszony esetén háromhavi, negyven év jogviszony esetén öthavi illetménynek megfelelő összeg.

A 10. §-hoz

Az illetményen kívüli visszatérítendő, illetve vissza nem térítendő juttatások mértékét, feltételeit, az elbírálás és elszámolás rendjét, valamint a visszatérítés szabályait a Kormány rendeletben állapítja meg.

A 11. §-hoz

Ellátási érdekből a törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy határozott időre kirendelhető legyen egy másik egészségügyi szolgáltatóhoz. Erre a munkáltató vagy az egészségügyért felelős miniszter döntése alapján, az érintett egészségügyi szolgáltató vezetője véleményének kikérését követően kerülhet sor.

Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt legalább tíz munkanappal korábban írásban kell tájékoztatni az egészségügyi szolgáltatók közötti kirendelés elrendeléséről, valamint annak várható időtartamáról. A garanciális szabályokat is megállapítja.

A 12. §-hoz

A törvényjavaslat különleges szabályokat tartalmaz a jogviszony megszüntetésének egyes eseteire.

A 13. §-hoz

A törvényjavaslat a végkielégítés kapcsán rögzíti, hogy a végkielégítés összegét az egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött idő alapján kell megállapítani azzal, hogy a Kormány rendeletében az Mt. 77. §-ában foglaltaktól az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyre kedvezőbb szabályokat állapíthat meg.

A törvényjavaslat visszafizetési klauzulát tartalmaz arra az esetre, ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy jogviszonya megszűnését vagy megszüntetését követő 30 napon belül újabb egészségügyi szolgálati jogviszonyt létesít.

A 14. §-hoz

A törvényjavaslat rendelkezik az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek nyilvántartásáról.

A 2. mellékletben meghatározott adatkörre kiterjedő nyilvántartást (a továbbiakban: alapnyilvántartás) a munkáltató vezeti az általa foglalkoztatott egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyekről. A 2. mellékletben nem szereplő körben – törvény eltérő rendelkezésének hiányában – adatszerzés nem végezhető, ilyen adatot nyilvántartani nem lehet.

A törvényjavaslat meghatározza az alapnyilvántartás adatai közül a közérdekű adatokat, a más adatrendszerrel való összekapcsolás tilalmát, illetve az adatszolgáltatásra és a nyilvántartásba való betekintés szabályait.

A 15. §-hoz

A munkaügyi kapcsolatok körében a törvényjavaslat rögzíti, hogy a hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatók, valamint az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek érdekeinek egyeztetése, a vitás kérdések tárgyalásos rendezése, valamint a megfelelő megállapodások kialakítása céljából a Kormány, az országos ágazati érdekképviselői szervezetek, valamint az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek országos munkavállalói érdekképviselői szervezeteinek tárgyalócsoportja részvételével Egészségügyi Szolgálati Érdekegyeztető Fórum működik.

Az országos szakszervezeti szövetségek és országos önkormányzati érdekképviselői szervezetek egyhangú javaslatot tesznek az ESZÉF-ben való részvételük szabályaira és működési rendjére.

A javaslat alapján az országos szakszervezeti szövetségek és országos önkormányzati érdek-képviselői szervezetek megállapodnak a Kormánnyal az ESZÉF működésének feltételeiről.

A munkaügyi kapcsolatok körében a törvényjavaslat rögzíti a sztrájk jogát is, amely a Kormány és az érintett szakszervezetek megállapodásában rögzített sajátos szabályok mellett gyakorolható.

A törvényjavaslat a hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatóknál a kollektív szerződés kötésének lehetőségét kizárja.

A 16. §-hoz

Értelmező rendelkezéseket tartalmaz, e körben kiemelendő, hogy a törvényjavaslat szerinti munkáltatót az állami fenntartású egészségügyi szolgáltató esetén a Kormány rendeletében jelöli ki, míg az önkormányzati fenntartású egészségügyi szolgáltató esetén munkáltatónak az egészségügyi szolgáltató vezetője minősül.

A 17. §-hoz

Felhatalmazó rendelkezéseket tartalmaz, a törvényjavaslat keretjellege miatt tág körben.

A 18. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezést tartalmaz, egyes rendelkezések esetében felkészülési idő biztosítása mellett.

A 19. §-hoz

Átmeneti rendelkezéseket tartalmaz a törvényjavaslat alkalmazásának körében.

A törvényjavaslat rendelkezéseit – főszabályként – 2021. április 1. napjától kell alkalmazni. Az egészségügyi szolgáltató vezetője – a Kormány rendeletében meghatározottak szerint – azonban dönthet arról, hogy a törvényjavaslatban foglaltak már korábban is alkalmazandók, ebben az esetben a határidőket az alkalmazás kezdőnapjához igazodva kell figyelembe venni.

Az egészségügyi szolgáltatóknál foglalkoztatott közalkalmazottak közalkalmazotti jogviszonyára 2021. március 31-ig a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

2021. április 1. napján az egészségügyi szolgáltatóknál foglalkoztatott közalkalmazott jogviszonya egészségügyi szolgálati jogviszonnyá alakul át. A hatálybalépés nem szakítja meg a korábbi jogviszonyokból eredő igények elévülését. Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy a 2020. március 31-én meglévő szabadságát 2023. december 31-ig kiveheti. Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy 2021. március 31-ig a 2020. december 1-jén őt megillető illetményére, illetve díjazására jogosult.

Az egészségügyi szolgálati munkaszerződésben megállapított illetmény és a 2020. január–március hónap után az ugyanazon munkáltatótól származó illetmény közötti különbözetet a 2020. márciusi illetménnyel egyidejűleg, legkésőbb 2021. április 5-én kell kifizetni.

Az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok hatálya alá tartozó egészségügyi szakdolgozók illetményét e törvényjavaslat nem érinti, ezen szakdolgozók a Kormány korábbi döntéseinek megfelelő illetményre jogosultak.

A törvényjavaslat hatálybalépése előtt megkötött kollektív szerződés hatályát a törvény hatálybalépése nem érinti.

A 20. §-hoz

A Btk. módosítása a hálapénz kriminalizálását tartalmazza oly módon, hogy a vesztegetés és a vesztegetés elfogadása tényállása kiegészítésre kerül a jogtalan előny adásával és elfogadásával. A jogtalan előny meghatározására, vagyis a Btk. szerinti tényállás tartalmi kitöltésére az egészségügyről szóló törvényben kerül sor.

A 21. §-hoz

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosítása – a hálapénz Btk.-beli kriminalizálásával összefüggésben – részletesen tartalmazza az egészségügyi tevékenység ellátása során elfogadható juttatásokra vonatkozó szabályokat.

A 22. §-hoz

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása a hálapénz mint jogszerű jövedelem jogrendszerből történő kivezetése miatt szükséges.

Az 1. melléklethez

Az orvos, szakorvos, fogorvos, szakfogorvos, gyógyszerész, szakgyógyszerész, továbbá a Kormány rendeletében meghatározott munkakörben foglalkoztatott, egyéb, nem egészségügyi egyetemi végzettséggel, valamint nem egészségügyi egyetemi végzettséggel és egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképesítéssel rendelkező egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy illetmény,- illetve bértábláját tartalmazza.

A 2. melléklethez

Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyre vonatkozó alapnyilvántartás adatkörét tartalmazza.

Végső előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és a Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központ közötti Székhely-megállapodás megszüntetéséről szóló 2020. évi CI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központ használatában lévő ingatlanról szóló 1218/2018. (IV. 20.) Korm. határozat 7. pontja felhívja a külgazdasági és külügyminisztert, hogy a Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központ (a továbbiakban: REC) székhelyének változásával összefüggésben tegye meg a REC nemzetközi jogi státuszát szabályozó nemzetközi megállapodások felülvizsgálatának, valamint azok módosításának előkészítéséhez szükséges intézkedéseket. A felülvizsgálat eredményeképp szükséges a 158/2012. (VII. 17.) Korm. rendelet által kihirdetett Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központ jogállásáról szóló Megállapodás (a továbbiakban: Jogállási Megállapodás) Magyarország tekintetében történő megszüntetése. A Jogállási Megállapodás hazánk tekintetében történő megszüntetésének, illetve a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium (jogutód: Agrárminisztérium) és a Közép- és Kelet-Európai Regionális Központ között 1995. december 19-én aláírt ingatlan átadási megállapodás megszüntetésének szándéka miatt a Magyarország Kormánya és a Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központ közötti Székhely-megállapodás megszüntetése is indokolt.

A törvény tervezetéhez tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A § alapján az Országgyűlés felhatalmazást ad a 2014. évi XIII. törvény által kihirdetett, a Magyarország Kormánya és a Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központ közötti Székhely-megállapodás megszüntetésére.

A 2. §-hoz

Ez a szakasz rendelkezik a törvény hatálybalépéséről, illetve a 2014. évi XIII. törvény által kihirdetett, a Magyarország Kormánya és a Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központ közötti Székhely-megállapodás megszüntetésének hatályosulásáról.

A 3. §-hoz

Ez a szakasz rendelkezik a Magyarország Kormánya és a Közép- és Kelet-Európai Regionális Környezetvédelmi Központ közötti Székhely-megállapodás kihirdetéséről szóló 2014. évi XIII. törvény hatályvesztéséről.

A 4. §-hoz

A szakasz a külpolitikáért felelős minisztert jelöli ki arra, hogy gondoskodjék a törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről.

Végző előterjesztői indokolás a Magyar Köztársaság és a Lett Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén, Rigában, 2004. május 14-én aláírt Egyezmény módosításáról szóló jegyzékváltás kihirdetéséről szóló 2020. évi CII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A Magyarország részére 2020 januárjában megküldött, No. 21-1420 számú lett Szóbeli Jegyzék tájékoztatást tartalmaz a magyar–lett adóegyezmény jogdíj cikkének 2018. január 1-jével történő módosítását érintően.

A 2004. évi CXXX. törvénnyel kihirdetett magyar–lett adóegyezmény jogdíjak adóztatását szabályozó 12. cikkében forrásadó szerepelt, illetve a jogdíj-fogalom meghatározása is tágabb volt, mint a nemzetközi gyakorlat. A magyar–lett adóegyezmény szerves részét képező, törvényben kihirdetett Jegyzőkönyvnek 3. pontja a jogdíjakat érintően a 12. cikk vonatkozásában ún. „legkedvezőbb elbánásra” vonatkozó klauzulát tartalmaz. A klauzula alapján, amennyiben Lettország bármely OECD tagállammal kedvezőbb tartalmú megállapodást köt a jogdíjakra vonatkozóan a fogalom-meghatározást vagy a forrásadó-mértéket tekintve, akkor a rendelkezés a magyar–lett adóegyezményben is automatikusan alkalmazhatóvá válik.

Lettország kedvezőbb adóegyezményt kötött Japánnal 2018. január 1-jétől alkalmazhatóan, így a magyar–lett adóegyezmény ennek megfelelően módosul. A Magyarország számára kedvező módosítás eredményeképpen a magyar–lett adóegyezmény szerint forrásadó a jogdíjkifizetések esetén nem alkalmazható, a jogdíj kizárólag a haszonhúzó illetősége államában adóztatható, illetve a jogdíj fogalma is szűkebb körű lett.

Az Egyezményt módosító Jegyzékváltás tartalmát tekintve törvényhozási tárgyat érint, ezért a nemzetközi szerződések megkötésének alkotmányos szabályai és a jogalkotás rendjének törvényi előírásai szerint kihirdetésére törvényben van mód.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A törvényjavaslat 1. §-a rendelkezik a Jegyzékváltás kihirdetéséről.

A 2. §-hoz és a mellékletekhez

A törvényjavaslat 2. §-a és a mellékletek tartalmazzák a Jegyzékváltás hiteles magyar és angol nyelvű szövegét.

A Jegyzékváltás tájékoztatást nyújt arról, hogy a Lett Köztársaság egyezményt kötött Japánnal 2018. január 1-jétől alkalmazhatóan, amely egyezmény jogdíjakról rendelkező 12. cikke kedvezőbb rendelkezéseket tartalmaz, mint amely rendelkezések a magyar–lett adóegyezményben vannak. Ez a körülmény megvalósítja a magyar–lett adóegyezményhez kapcsolódó Jegyzőkönyv 3. pontjában foglalt ún. „legkedvezőbb elbánásra” vonatkozó klauzula szabályait, amely szerint a kedvezőbb rendelkezések automatikusan alkalmazandók a magyar–lett adóegyezményben is.

A Jegyzékváltás bemutatja, hogy ez alapján a magyar–lett adóegyezmény 12. cikke 2018. január 1-jétől alkalmazhatóan miként változott meg. Egyrészt a jogdíjkifizetésekből forrásadó levonására nincs lehetőség, a jogdíj kizárólag a haszonhúzó illetősége államában adóztatható. Továbbá a jogdíj fogalma szűkebb körű, a nemzetközi sztenderdekhez közelítő lett.

A 3. §-hoz

A § a törvény hatálybalépéséről rendelkezik.

A 4. §-hoz

A § a törvény végrehajtásáért felelős minisztert nevezi meg.

Végső előterjesztői indokolás

a Magyar Köztársaság és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén Islamabadban, 1992. február 24. napján aláírt Egyezmény módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2020. évi CIII. törvényhez

(Az indokolás az Indokolások Tárában közzétételre kerül.)

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Magyar Köztársaság és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén Iszlámábádban, 1992. február 24. napján aláírt Egyezményt (a továbbiakban: Egyezmény) módosító Jegyzőkönyv (a továbbiakban: Jegyzőkönyv) célja az Egyezmény adóügyi információcserét rendező cikkének nemzetközi sztenderdeknek megfelelő aktualizálása. Az 1996-ban kihirdetett Egyezmény még nem tartalmazta a teljes körű információcsere lehetőségét. A Jegyzőkönyv szerinti módosítás ennek pótlására irányul.

Az Egyezmény megkötésének alapjául szolgáló OECD Modellegyezmény 2008. évi felülvizsgálata szerinti teljes körű információcsere lehetőségét biztosítja a Jegyzőkönyv szerinti módosítás. Az Egyezmény módosításával a szerződő felek illetékes hatóságai számára teljes körű információcserére nyújt lehetőséget. A teljes körű információcsere kizárja a belföldi érdek hiányára hivatkozást, valamint a banktitok és a tulajdonosi érdekeltségre vonatkozó információ kiadását is kötelezővé teszi.

A Jegyzőkönyv tartalmát tekintve megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD modellegyezményben és annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak, valamint az általunk eddig megkötött más kétoldalú adóegyezményekben foglaltaknak.

Az Egyezményt módosító Jegyzőkönyv tartalmát tekintve törvényhozási tárgyat érint, ezért a nemzetközi szerződések megkötésének alkotmányos szabályai és a jogalkotás rendjének törvényi előírásai szerint kihirdetésére törvényben van mód.

A törvény tervezetéhez tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

A Pakisztáni Iszlám Köztársasággal elfogadásra kerülő kettős adóztatás elkerüléséről szóló Egyezményt módosító Jegyzőkönyv az OECD Modellegyezmény szabályait követi és megfelel a magyar szerződéskötési gyakorlatnak.

Az 1–2. §-okhoz

A törvényjavaslat 1. és 2. §-ai tartalmazzák az Országgyűlés felhatalmazását a Jegyzőkönyv kötelező hatályának elismerésére, valamint rendelkezik annak kihirdetéséről.

A 3. §-hoz és a mellékletekhez

A törvényjavaslat 3. §-a és a mellékletek tartalmazzák a Jegyzőkönyv hiteles magyar és angol nyelvű szövegét. A Jegyzőkönyv főbb rendelkezései a következők.

1. Cikk: Módosítja az Egyezmény információcserére vonatkozó cikkét, azt teljesen új szöveggel helyettesíti. A módosított Cikk az adóügyi információcsere esetében kizárja a belföldi érdek hiányára hivatkozást (4. bekezdés), valamint a banktitok és a tulajdonosi érdekeltségre vonatkozó információ kiadását is kötelezővé teszi (5. bekezdés).
2. Cikk: A hatálybalépésről szóló Cikk meghatározza, hogy az információcsere az adóévekhez vagy üzleti évekhez kapcsolódó információk tekintetében a Jegyzőkönyv hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő időszakra alkalmazhatók. A Jegyzőkönyv felmondásával kapcsolatosan arról rendelkezik, hogy azt azon a napon kell „felmondottnak” tekinteni, amely napon a Jegyzőkönyvvel módosított Egyezmény felmondottnak minősül.

A 4. §-hoz

E § a törvény hatálybalépéséről rendelkezik.

Az 5. §-hoz

E § a törvény végrehajtásáért felelős minisztert nevezi meg.

A 6. §-hoz

Az Egyezménynek a Jegyzőkönyvvel egységes szerkezetben való közzétételéről rendelkezik, amely a jogalkotók számára megkönnyíti az Egyezmény egységes kezelését.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokzlony.hu> honlapon érhető el.